

og ikke den mindste Substydelse, og de kunne derfor heller ikke see det. Men lader os heller ikke vige tilbage for indbildte Færev; thi de Færev, som man ikke kan nævne bestemt med Navn og ikke bestemt kan paavise, ere indbildte. Man siger ligeledes, at man ikke skal „høre med Fyre“. En æret Taler har allerede paavist, at der net ikke ligger noget saa Forfærdeligt deri, som man antager, om det skulde vise sig at blive Tilfældet. Jeg for min Part troer nu ikke, at det vil skee. Vi maae erindre, at det forrige Ministerium udtryffeligt fremhævede for os, at det ikke vilde høre med Fyre, og jeg skulde tage meget fejl, om dette Ministerium har udtalt, at det vilde gjøre det. Det nuværende Ministerium har iagttaget en stor Tavshed overfor dette Spørgsmaal, og jeg troer derfor heller ikke, at Nogen af os kan paastaae, at det vil blive Tilfældet. Dette maatte man overlade til Ministeriet, og i saa Henseende er der ogsaa kun en indbildt Færev, seet fra Medlemmernes Standpunkt. Men om det ogsaa skulde skee, var der ingen Ulykke deri. Det er jo væsentlig Grundlovsudkastet, som har fremkaldt de lange Samlinger i den sidste Tid og ogsaa denne Samling; dersom vi altsaa skulle høre med Fyre, nu vel, saa voterer Rigsdagen hvert Aar for de særlige og Rigstraadet hvert andet Aar for de fælles Anliggender, men dette er ikke nogen Grund til at fratage Folket det Lighedsprincip, som ligger i Sunigrundloven. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) formeente ligeledes overfor en tidligere Taler, at naar denne vilde forbeholde sig i en senere Samling, hvis han blev valgt, muligens atter at sige Nei, saa maatte han hellere blive hjemme. Jeg kan ikke forstaae denne Betragtning; jeg troer, at naar det ærede Medlem tidligere i sit Valgprogram har udtalt sig, har det heller ikke været med en saadan Bestemthed, at han har Føie til at sige dette. Det er min Overbeviisning, at Forholdene meget let kunne forandre sig saaledes inden den endelige Afgjørelse, at flere Medlemmer, som nu sige Ja, ville komme til at sige Nei, og omvendt, at flere af de Færev, som nu sige Nei, og som bestandig have sagt Nei, kunde blive nødsagede til at

sige Ja, thi der er ingen Tvivl om, at dersom der er virkelige Færev, som de kunne see, ville de ikke mindre være Fædrelandsvenner end de, der nu sige Ja. Jeg troer derfor, at man godt kan stille sig noget frit overfor de kommende Valg, og at man ikke kan sige til en Mand, at han skal blive hjemme, fordi det ikke staaer ham klart, hvad han vil gjøre; hvis han bliver valgt.

Formanden: De Yttringer, som det ærede Medlem i Begyndelsen af sit Foredrag henvendte til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (A. C. Hansen), foranledige mig dog til den Bemærkning, at det ikke er rigtigt, at man her i Forsamlingen henviser til eller udtaler, at et Medlem her skulde stemme eller forholde sig anderledes i Forsamlingen, end det var forudsat af hans Vælgere, da han blev valgt.

A. Hansen: Jeg har kun villet forsvare Folket mod den Bebreidelse, der her ofte er bleven gjort, at det ikke svarede saaledes paa Appellen sidst, som man var berettiget til at vente, og det syntes . . . (Afbrydelse). Jeg hørte ikke, hvad det ærede Medlem sagde.

Formanden: Det ærede Medlem skal heller ikke høre efter det, thi det er udenfor Ordenen.

A. Hansen: Skulde man ikke det, troede jeg heller ikke, det var berettiget at afbryde.

Formanden: Det ærede Medlem har misforstaaet mig, jeg sagde kun, at det var udenfor Ordenen, at andre Medlemmer afbrød det ærede Medlem.

A. Hansen: Det er Alt, hvad jeg kan forlange. Men, naar en Rigsdagsmand er bleven valgt overfor en anden Mand, hvis Program var anderledes end hans, er jeg berettiget til at sige, at denne Rigsdagsmand ikke maa gjøre Folket den Bebreidelse, at det ikke har talt og stemt saaledes, at man deraf kunde have den Overbeviisning, at det vilde holde paa Sunigrundloven.